(1861) " ष्टभि प्रतिबन्धे " (I-भ्वादिः-386. सक. सेट्. आत्म.)

'स्तभ्नाति स्तभ्नुयात् स्तुभ्नात्यपि स्तुभ्नोति सौत्रयोः ।
स्तम्भते प्रतिबन्धार्थे स्तम्भेऽर्थे स्तोभते शपि ॥' (श्लो. 142) इति देवः ।
भौवादिककन्दतिवत् (163) सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि ।
[1]उत्तम्भनम्, [2]ष्टम्भमाणः स्तम्भमानः ।

(1862) " ष्टम अवैक्लव्ये " (I-भ्वादिः-830. अक. सेट्. पर.)

घटादिः ।

सिद्धान्तकौमुद्यादिषु केषुचिदेवायं पठितः । रूपाणि समस्तान्यपि कखतिवत् (142) बोध्यानि । अमन्तत्वेन मित्त्वात् णिजन्तात् ह्रस्वः, णमुलि दीर्घविकल्पश्च ।

(1863) " ष्टिघ आस्कन्दने " (V-स्वादिः-1265. सक. सेट्. आत्म.)

सौवादिकतिक्नोतिवत् (716) सर्वाणि रूपाणि बोध्यानि ।

(1864) " ष्टिपृ क्षरणे " (I-भ्वादिः-364. सक. सेट्. आत्म.)

'ष्टिप—' इति केचित् । रूपाणि समस्तान्यपि दैवादिकक्षिप्यतिवत् (306) बोध्यानि ।

(1865) " ष्टिम आर्द्रीभावे " (IV-दिवादिः-1124. सक. सेट्. पर.)

'स्तिम—' इति माधवादयः । 'निश्चलीभावे' इति च केचित् ।
'क्लेदे' इति परे । स्तिमितम् । भौवादिककेटतिवत् (190) रूपाणि ज्ञेयानि ।

(1866) " ष्टीम आर्द्रीभावे " (IV-दिवादिः-1125. सक. सेट्. पर.)

'तीम—' इति केचित् पठन्ति इति धातुवृत्तिः । ईदृशेषु धातुषु न कोऽपि विशेषः । सर्वाणि रूपाणि क्रीडतिवत् (275) बोध्यानि ।

---

1. 'उदः स्थास्तम्भ्वोः पूर्वस्य' (8-4-61) इति सकारस्य पूर्वसवर्णस्थकारः । उपसर्गदकारस्य तस्य च चर्त्वेन तकारः । ततश्च उपसर्गतकार-पूर्वसवर्णप्राप्ततकार-तकाररूपाः त्रयस्तकाराः । प्रयोगे परमुच्चारणक्लेशात् द्वितकारश्रवणम्, 'झरो झरि—' (8-4-65) इति कस्यचित् तकारस्य लोपः । 'उदः स्थास्तम्भ्वोः—'(8-4-61) इत्यत्र 'स्तम्भु—' (3-1-82) इति सौत्रस्तम्भुधातोः, अस्य च ग्रहणम्-अविशेषेण ।

2. "'औपदेशिकोऽयं टकारः, न तु ष्टुत्वनिबन्धनः इत्येके' इति क्षीरस्वामिमैत्रेयरक्षितौ—" इति पुरुषकारः । तदानीं 'धात्वादेः षः सः' (6-1-64) इति षकारस्य सत्वाभावात् ष्टम्भमाणः इति शानचि रूपम् । निदर्शनार्थमिदमेकं प्रदर्शितम् । 'सादेशे सुब्धातुष्ठिवुष्वष्कतीनां प्रतिषेधः' (वा. 6-1-64) इति भाष्यपरामर्शे तु औपदेशिकटकारपक्षो न भाष्यसम्मत इति ज्ञायते ।